

AGATHA CHRISTIE

Η περιπέτεια
της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *The Adventure of the Christmas Pudding*

Από τις Εκδόσεις HarperCollins *Publishers*, Λονδίνο 2002

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θεοδώρα Δαρβίρη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γαννούσης

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Agatha Christie Limited, 1960. All rights reserved.

AGATHA CHRISTIE POIROT, MARPLE, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.

All rights reserved.

© Εξωφύλλου: HarperCollins *Publishers* Ltd.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Το κλειδί του μυστηρίου»

Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3675-3

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3676-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 * fax: 2102819550

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 * fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr * <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Η περιπέτεια
της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας

Μετάφραση: Θεοδώρα Δαρβίρη

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

Έγκλημα στο γκολφ

Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ

Οι Μεγάλοι Τέσσερις

Θανάσιμος κίνδυνος

Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό

Η φαρμακερή πένα

Πρόσκληση σε φόνο

Ο μυστικός αντίπαλος

Η δοκιμασία της αθωότητας

Το μυστικό του Τσίμνεις

Φόνος στη Μεσοποταμία

Το μυστήριο του Μπλε Τρένου

Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή

Πουαρό

Τραγωδία σε τρεις πράξεις

Οι άθλοι του Ηρακλή

Σίκαλη στην τσέπη

Ο καθρέφτης ράγισε

N ή M;

Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;

Το μυστήριο των επτά ρολογιών

Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ

Σιωπηλός μάρτυρας

Έγκλημα στον Νείλο

Έγκλημα κάτω από τον ήλιο

Μυστήριο στην Καραϊβική

Η ξεχασμένη δολοφονία

Ο φόνος είναι εύκολος

Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας

Ο Ωχρός Ίππος

Το μυστήριο του Σίταφορντ

Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ

Με ανοικτά χαρτιά

Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης

πουτίγκας

Το τρένο των 16:50

Τα δεκατρία προβλήματα

Συνέταιροι στο έγκλημα

Ατέλειωτη νύχτα

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

Ο άντρας με το καφέ κοστούμι

Προς το μηδέν

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	9
Πρόλογος.....	11
Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας.....	13
Το μυστήριο της ισπανικής κασέλας.....	67
Το κλειδί του μυστηρίου.....	119
Είκοσι τέσσερα κοσύφια.....	193
Το όνειρο	213
Το Αρχοντικό των Γκρίνσο	245

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Η Περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας είναι μία συλλογή έξι διηγημάτων, έξι πανέξυπνες ιστορίες μυστηρίου, όλες δοσμένες με αριστουργηματικό τρόπο από την Άγκαθα Κρίστι. Το βιβλίο εκδόθηκε πρώτη φορά στη Βρετανία από το Collins Crime Club στις 24 Οκτωβρίου 1960. Είναι το μοναδικό βιβλίο της συγγραφέως που περιλαμβάνει ιστορίες τόσο με τον Ηρακλή Πουαρό όσο και με τη μισ Μαρπλ, γεγονός που το καθιστά ένα από τα πιο ευπώλητα βιβλία της Κρίστι.

Τόσο οι πέντε ιστορίες με τον Ηρακλή Πουαρό όσο και η έκτη, αυτή με τη μισ Μαρπλ, διασκευάστηκαν για την τηλεόραση και το ραδιόφωνο.

Πρόλογος

Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει ένα χριστουγεννιάτικο μενού που θα μπορούσε να ονομαστεί *Η επιλογή του σεφ*. Και ο σεφ είμαι εγώ!

Τα κυρίως πιάτα είναι δύο: *Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας* και *Το μυστήριο της ισπανικής κασέλας*: τα ορεκτικά που προσφέρονται: *Το Αρχοντικό των Γκρίνσο*, *Το όνειρο* και *Το κλειδί του μυστηρίου*. Τέλος, για σορμπέ προτείνω τα *Είκοσι τέσσερα κοτούφια*.

Το *Μυστήριο της ισπανικής κασέλας* μπορεί να περιγραφεί ως η σπεσιαλιτέ του Ηρακλή Πουαρό. Πρόκειται για μια υπόθεση στην οποία θεωρεί πως είναι στα καλύτερά του! Η μισ Μαριπλ, από την πλευρά της, θα είναι πάντα ικανοποιημένη με τη διαύγεια πνεύματος που επέδειξε στο *Αρχοντικό των Γκρίνσο*.

Η *Περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας* γράφτηκε για δική μου ευχαρίστηση, γιατί μου θυμίζει, με απέραντη γλυκύτητα, τα Χριστούγεννα της νιότης μου. Μετά τον θάνατο του πατέρα μου η μητέρα μου κι εγώ περνούσαμε πάντα τα Χριστούγεννα με την οικογένεια του γαμπρού μου στη βόρεια Αγγλία. Και ήταν τα πιο όμορφα Χριστούγεννα που θα μπορούσε ποτέ να θυμάται ένα παιδί! Το Άμπνι Χολ είχε τα πάντα! Ο κήπος διέθετε καταρράκτες, ποταμάκι και σήραγγα κάτω από το δρομάκι του σπιτιού! Το χριστουγεννιάτικο μενού ήταν τεραστίων διαστάσεων. Ήμουν κοκαλιάρικο παιδί και, μολονότι έδειχνα εύθραυστη, είχα γερή κράση και ήμουν αιωνίως πεινασμένη! Τα αγόρια της οικογένειας κι εγώ

διαγωνιζόμασταν μεταξύ μας ποιος θα φάει περισσότερο τα Χριστούγεννα. Η σούπα με στρείδια και καλκάνι εξαφανιζόταν στο πι και φι, και ύστερα έρχονταν η ψητή γαλοπούλα, η βραστή γαλοπούλα και ένα βοδινό κόντρα φιλέτο. Τα αγόρια βάζαμε στα πιάτα μας δύο μερίδες και από τα τρία! Στη συνέχεια τρώγαμε πουτίγκα δαμάσκηνο, τάρτα με μαρμελάδα φρούτων, τράιφλ και κάθε λογής επιδόρπιο. Δε μας έπιανε ποτέ το στομάχι! Πόσο υπέροχο να είσαι έντεκα ετών και λαίμαργη!

Και τι ωραία που άρχιζε η μέρα με τις βαρυφορτωμένες... κάλτσες. Η εκκλησία με τους χριστουγεννιάτικους ύμνους, το χριστουγεννιάτικο δείπνο, τα δώρα και, τέλος, ο φωτισμός του χριστουγεννιάτικου δέντρου!

Πόσο βαθιά ευγνωμοσύνη χρωστώ στην ευγενική και φιλόξενη οικοδέσποινα, που πρέπει να δούλευε πυρετωδώς για να δημιουργήσει τόσες όμορφες χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις, αναμνήσεις που με συντροφεύουν ως τα γεράματά μου.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να αφιερώσω τούτη τη συλλογή στη μνήμη του Άμπνι Χολ, της ευγένειας και της φιλοξενίας του.

Και Καλά Χριστούγεννα σε όσους διαβάζουν αυτό το βιβλίο.

Άγκαθα Κρίστι

Η περιπέτεια
της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας

Λυπάμαι ειλικρινά...» είπε ο Ηρακλής Πουαρό.
 Τον διέκοψαν. Όχι με αγένεια. Η διακοπή ήταν ευγενική, επιδέξια, πειστική, μάλλον, παρά για χάρη διαφωνίας.

«Σας παρακαλώ, μην αρνηθείτε προτού το καλοσκεφτείτε, κύριε Πουαρό. Υπάρχουν σοβαρά κρατικά ζητήματα. Τα υψηλότερα αξιώματα θα εκτιμούσαν τη συνεργασία σας».

«Είστε πολύ ευγενής», απάντησε ο Ηρακλής Πουαρό κουνώντας το χέρι, «ωστόσο πραγματικά δεν μπορώ να αναλάβω αυτό που μου ζητάτε. Την περίοδο αυτή...»

Ο κύριος Τζέσμοντ τον διέκοψε ξανά. «Των Χριστουγέννων», είπε πειστικά. «Παραδοσιακά Χριστούγεννα στην αγγλική ύπαιθρο».

Στη σκέψη και μόνο ότι θα περνούσε αυτή την εποχή στην αγγλική ύπαιθρο, ο Ηρακλής Πουαρό ανατρίχιασε.

«Όμορφα παραδοσιακά Χριστούγεννα!» επέμεινε ο κύριος Τζέσμοντ.

«Δεν είμαι Άγγλος», είπε ο Ηρακλής Πουαρό. «Στη χώρα μου τα Χριστούγεννα είναι για τα παιδιά. Εμείς γιορτάζουμε την Πρωτοχρονιά».

«Α», είπε ο κύριος Τζέσμοντ. «Μόνο που τα Χριστούγεννα στην Αγγλία είναι σημαντικός θεσμός και σας διαβεβαιώνω πως στο Κινγκς Λέισι θα τα απολαύσετε σε όλο τους το μεγαλείο. Βλέπετε, πρόκειται για ένα υπέροχο παλιό σπίτι. Μία από τις πτέρυγές του μάλιστα χρονολογείται από τον δέκατο τέταρτο αιώνα».

Πάλι ανατρίχιασε ο Πουαρό. Και μόνο που σκεφτόταν πώς θα ήταν να μένει σε αγγλικό αρχοντικό του δεκάτου τετάρτου αιώνα,

ταραζόταν. Δεν είχε και τις καλύτερες εμπειρίες από ιστορικά σπίτια της αγγλικής υπαίθρου. Κοίταξε επιδοκιμαστικά τον χώρο γύρω του, το άνετο, σύγχρονο διαμέρισμά του με τα καλοριφέρ και τις συσκευές τελευταίας τεχνολογίας που εμπόδιζαν τα ρεύματα.

«Τον χειμώνα», είπε αποφασιστικά, «δεν αφήνω το Λονδίνο».

«Δε νομίζω ότι κατανοείτε, κύριε Πουαρό, πόσο σοβαρό είναι το θέμα». Ο κύριος Τζέσμοντ λοξοκοίταξε τον σύντροφό του και ύστερα πάλι τον Πουαρό.

Ως εκείνη τη στιγμή ο δεύτερος επισκέπτης του Πουαρό δεν είχε πει κουβέντα πέρα από ένα ευγενικό και τυπικό «Πώς είστε». Τώρα καθόταν και κοιτούσε τα καλογουαλισμένα παπούτσια του, ενώ στο μελαψό πρόσωπό του ήταν ζωγραφισμένη μια έκφραση απόλυτης δυσθυμίας. Ήταν νεαρός, όχι πάνω από είκοσι τριών ετών, και προφανώς βαθύτατα στενοχωρημένος.

«Ναι, ναι», είπε ο Ηρακλής Πουαρό. «Φυσικά και το θέμα είναι σοβαρό. Το έχω καταλάβει. Η υψηλότητά του έχει την ειλικρινή συμπαράστασή μου».

«Η θέση είναι εξαιρετικά ευαίσθητη», είπε ο κύριος Τζέσμοντ.

Ο Πουαρό μετέφερε το βλέμμα του από τον νεαρό στον μεγαλύτερο επισκέπτη του. Αν ήθελε κάποιος να συνοψίσει τον κύριο Τζέσμοντ με μόνο μία λέξη, η λέξη αυτή θα ήταν διακριτικότητα. Τα πάντα πάνω του ήταν διακριτικά. Τα καλοραμμένα αλλά αδιάφορα ρούχα του, η συμπαθητική, καλλιεργημένη φωνή του, που σπάνια έχανε τον ευχάριστο τόνο της, τα ανοιχτοκάστανα μαλλιά του, που είχαν αρχίσει να αραιώνουν στους κροτάφους, το χλομό, σοβαρό πρόσωπό του. Ο Ηρακλής Πουαρό σκέφτηκε πως είχε γνωρίσει πολλούς κυρίους Τζέσμοντ στην καριέρα του, που όλοι, αργά ή γρήγορα, θα χρησιμοποιούσαν τη φράση *μια θέση εξαιρετικά ευαίσθητη*.

«Ξέρετε, η αστυνομία», είπε ο Ηρακλής Πουαρό, «μπορεί να είναι πολύ διακριτική».

Ο κύριος Τζέσμοντ κούνησε το κεφάλι αποφασιστικά.

«Όχι η αστυνομία», απάντησε. «Για να ανακτήσουμε... εμμ...

αυτό που θέλουμε να ανακτήσουμε, σχεδόν αναπόφευκτα θα μας οδηγήσει σε νομικές διαδικασίες στα δικαστήρια και οι γνώσεις μας είναι περιορισμένες. Υποπευόμαστε, αλλά δε γνωρίζουμε».

«Έχετε τη συμπαράστασή μου», είπε ξανά ο Πουαρό.

Αν πίστευε πως η συμπαράστασή του θα σήμαινε κάτι για τους δύο επισκέπτες του, έκανε λάθος. Δεν ήθελαν συμπαράσταση, πρακτική βοήθεια ζητούσαν. Ο κύριος Τζέσμοντ άρχισε πάλι να εκθειάζει τα αγγλικά Χριστούγεννα.

«Εξαφανίζονται σιγά σιγά, ξέρετε», είπε, «τα πατροπαράδοτα Χριστούγεννα. Ο κόσμος τα γιορτάζει πια σε ξενοδοχεία. Ωστόσο, τα αγγλικά Χριστούγεννα, με όλη την οικογένεια μαζεμένη, με τα παιδιά και τις κάλτσες τους, το χριστουγεννιάτικο δέντρο, τη γαλοπούλα και την πουτίγκα δαμάσκηνο, τις χριστουγεννιάτικες κροτίδες. Τον χιονάνθρωπο έξω από το παράθυρο...»

Για λόγους ακριβείας, ο Ηρακλής Πουαρό έπρεπε να τον διακόψει.

«Για να φτιάξει κανείς χιονάνθρωπο, πρέπει πρώτα να υπάρχει χιόνι», σχολίασε αυστηρά. «Και το χιόνι δεν πέφτει κατά παραγγελία... ούτε καν για χάρη των αγγλικών Χριστουγέννων».

«Τις προάλλες μιλούσα με έναν φίλο μου στη μετεωρολογική υπηρεσία», είπε ο κύριος Τζέσμοντ, «και μου είπε ότι είναι πολύ πιθανό να έχουμε πράγματι χιόνι τα Χριστούγεννα».

Δεν έπρεπε να το πει αυτό. Ο Ηρακλής Πουαρό ανατρίχιασε σύγκορμος.

«Χιόνι στην εσοχή!» είπε. «Αυτό κι αν είναι αποκρουστικό. Χιόνι και ένα τεράστιο, παγωμένο, πέτρινο αρχοντικό».

«Δεν είναι καθόλου έτσι», διαφώνησε ο κύριος Τζέσμοντ. «Πολύ λά έχουν αλλάξει τα τελευταία δέκα χρόνια. Πλέον υπάρχει κεντρική θέρμανση με πετρέλαιο».

«Έχουν κεντρική θέρμανση με πετρέλαιο στο Κινγκς Λέισι;» ρώτησε ο Πουαρό. Προς στιγμήν φάνηκε σαν να το ξανασκεφτόταν.

Ο κύριος Τζέσμοντ εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία. «Βεβαίως», είπε, «και εξαιρετικό σύστημα θέρμανσης νερού. Καλοριφέρ σε

κάθε κρεβατοκάμαρα. Σας διαβεβαιώνω, αγαπητέ μου κύριε Πουαρό, πως το Κινγκς Λέισι έχει όλες τις ανέσεις για τον χειμώνα. Μάλιστα, ίσως το σπίτι σας φανεί και υπερβολικά ζεστό».

«Το θεωρώ απίθανο», είπε ο Ηρακλής Πουαρό.

Με την επιδεξιότητα που του χάριζε η εμπειρία του, ο κύριος Τζέσμοντ άλλαξε κάπως το θέμα.

«Κατανοείτε το φοβερό δίλημμα που αντιμετωπίζουμε», είπε με ύφος εμπιστευτικό.

Ο Ηρακλής Πουαρό ένευσε. Πραγματικά, το πρόβλημα δεν ήταν καθόλου ευχάριστο. Ένας νεαρός μελλοντικός ηγεμόνας, ο μοναχογιός του γιγάντη ενός πλούσιου και σημαντικού πριγκιπάτου, είχε φτάσει στο Λονδίνο μερικές εβδομάδες πριν. Η χώρα του περνούσε μια περίοδο ταραχών και δυσaréσκειας. Αν και ο λαός παρέμενε πιστός στον πατέρα του, που ακολουθούσε πάντα έναν ανατολικό τρόπο ζωής, η κοινή γνώμη διατηρούσε τις αμφιβολίες της για τη νεότερη γενιά. Οι τρέλες του ήταν δυτικού τύπου και, κατά συνέπεια, τις αποδοκίμαζαν.

Πρόσφατα, όμως, έγινε η αναγγελία του αρραβώνα του. Θα παντρευόταν μια εξαδέλφη του που είχαν το ίδιο αίμα, μια νεαρή γυναίκα η οποία, αν και είχε σπουδάσει στο Κέμπριτζ, φρόντιζε να μην επιδεικνύει στο εσωτερικό της χώρας της τις δυτικές επιρροές που είχε δεχθεί. Η μέρα του γάμου ανακοινώθηκε και ο νεαρός πρίγκιπας ταξίδεψε στην Αγγλία φέρνοντας μαζί του κάποια από τα διάσημα πετράδια του οίκου του, ώστε να εκσυγχρονιστούν από το κατάστημα Καρτιέ με μοντέρνα δεσίματα. Σε αυτά περιλαμβάνόταν και ένα πολύ διάσημο ρουμπίνι που είχε αφαιρεθεί από ένα βαρύ παλιομοδίτικο περιδέραιο και είχε αποκτήσει νέα όψη χάρη στους πασίγνωστους κοσμηματοπώλες. Μέχρι εδώ όλα καλά. Τότε, όμως, προέκυψε η αναποδιά. Το γεγονός ότι ένας νεαρός άνδρας διέθετε τόσο μεγάλο πλούτο και αισθητική δε σήμαινε ότι δεν μπορούσε να φερθεί και ανόητα, και αντίρρηση δε θα είχε κανείς γι' αυτό, καθώς ήταν αναμενόμενο νεαροί πρίγκιπες να διασκεδάζουν ανέμελα. Αν ο πρίγκιπας έπαιρνε την εκάστοτε

φιλενάδα του, την πήγαινε βόλτα στην Μποντ Στριτ και της χάριζε ένα σμαραγδένιο βραχιόλι ή μια διαμαντένια καρφίτσα ως ανταμοιβή για την ευχαρίστηση που του πρόσφερε, θα εκλαμβανόταν ως απολύτως φυσική και κατάλληλη χειρονομία, κάτι ανάλογο με την Κάντιλακ που αγόραζε ο πατέρας του στην εκάστοτε αγαπημένη του χορεύτρια.

Μόνο που ο πρίγκιπας φέρθηκε με πολύ μεγαλύτερη αφέλεια. Κολακευμένος από το ενδιαφέρον της κυρίας, της έδειξε το διάσημο ρουμπίνι με το καινούργιο του δέσιμο και με περισσή ανοησία τής επέτρεψε να το φορέσει... μόνο για ένα βράδυ!

Η συνέχεια ήταν σύντομη και θλιβερή. Η κυρία σηκώθηκε από το τραπέζι του φαγητού τάχα για να πουδράρει τη μύτη της. Η ώρα περνούσε και δεν έλεγε να επιστρέψει. Έφυγε από το εστιατόριο από άλλη έξοδο και από τότε σαν να άνοιξε η γη και να την κατάπιε. Το κυριότερο και το πιο δυσάρεστο απ' όλα, όμως, ήταν ότι μαζί με τη γυναίκα είχε κάνει φτερά και το ρουμπίνι.

Αυτά ήταν τα γεγονότα και δε γινόταν με τίποτα να μαθευτούν γιατί ο αντίκτυπος θα ήταν τρομερός. Δεν επρόκειτο για ένα απλό ρουμπίνι, αλλά για ένα ιστορικό πετράδι τεράστιας σημασίας και οι συνθήκες της εξαφάνισής του ήταν τέτοιες, που η παραμικρή αρνητική δημοσιότητα θα μπορούσε να έχει σοβαρές πολιτικές συνέπειες.

Ο κύριος Τζέσμοντ δεν ήταν από εκείνους που θα παρουσίαζαν τα γεγονότα αυτά με απλή γλώσσα. Τα περιτύλιξε, τρόπος του λέγειν, με ασύλληπτη απεραντολογία. Ο Ηρακλής Πουαρό δεν ήξερε ποιος ακριβώς ήταν ο κύριος Τζέσμοντ. Βέβαια, είχε συναντήσει πολλούς κυρίους Τζέσμοντ στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του. Δεν είχε διευκρινίσει αν συνδεόταν με το υπουργείο Εσωτερικών, το υπουργείο Εξωτερικών ή κάποιο άλλο τμήμα δημόσιας υπηρεσίας. Πάντως εργαζόταν για τα συμφέροντα της Κοινοπολιτείας. Ως εκ τούτου, το ρουμπίνι έπρεπε να βρεθεί.

Και ο κύριος Πουαρό, όπως πολύ ευγενικά είχε επιμείνει ο κύριος Τζέσμοντ, ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος για αυτή τη δουλειά.

«Ίσως... ναι», παραδέχτηκε ο Ηρακλής Πουαρό. «Το θέμα είναι πως δε μου δίνετε πολλές πληροφορίες. Μόνο προτάσεις... υποψίες... τίποτα που να μπορεί να με βοηθήσει ιδιαίτερα».

«Ελάτε τώρα, κύριε Πουαρό, σίγουρα είναι της αρμοδιότητάς σας. Μα, ελάτε!»

«Η επιτυχία δεν είναι εξασφαλισμένη».

Η μετριοφροσύνη του, όμως, ήταν πλαστή. Ήταν σαφές, από τον τόνο του Πουαρό, πως, όταν αναλάμβανε μια υπόθεση, την έφερνε εις πέρας με επιτυχία.

«Ο υψηλότετος είναι πολύ νέος», είπε ο κύριος Τζέσμοντ. «Θα ήταν κρίμα αν όλη του η ζωή σηματοδοτούνταν από μια απλή, νεανική τρέλα».

Ο Πουαρό κοίταξε συμπονετικά τον θλιμμένο νεαρό άνδρα. «Έτσι είναι», σχολίασε ενθαρρυντικά, «οι νέοι κάνουν τρέλες. Κι αν ήταν ένας απλός νέος, δε θα ήταν τόσο σημαντικό. Ο καλός μπαμπάς πληρώνει· ο οικογενειακός δικηγόρος βοηθά να λυθεί το πρόβλημα. Ο νεαρός παίρνει το μάθημά του και τέλος καλό, όλα καλά. Η δική σας θέση, όμως, είναι πράγματι δύσκολη. Ο επικείμενος γάμος σας...»

«Αυτό. Αυτό ακριβώς». Ο νεαρός άνδρας μίλησε πρώτη φορά και οι λέξεις ξεχύθηκαν σαν χείμαρρος. «Βλέπετε, είναι πολύ, πάρα πολύ σοβαρή κοπέλα. Παίρνει τη ζωή στα σοβαρά. Στο Κέμπριτζ απέκτησε πολλές σοβαρές ιδέες. Στη χώρα μου θα υπάρχει εκπαίδευση. Θα υπάρχουν σχολεία. Θα υπάρχουν πολλά πράγματα. Όλα στο όνομα της προόδου, της δημοκρατίας. Δε θα είναι τα πράγματα όπως στην εποχή του πατέρα μου, είπε. Φυσικά, ξέρει ότι στο Λονδίνο θα έχω τις διασκεδάσεις μου, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν περιμένει αυτό το σκάνδαλο. Όχι! Και αυτό είναι που έχει βαρύτητα. Βλέπετε, είναι πολύ, πάρα πολύ διάσημο το συγκεκριμένο ρουμπίνι. Έχει μακρά ιστορία. Αιματηρή, γεμάτη θανάτους!»

«Θανάτους», επανέλαβε συλλογισμένος ο Ηρακλής Πουαρό. Κοίταξε τον κύριο Τζέσμοντ. «Δεν πιστεύω», είπε, «να φτάσουμε ως αυτό το σημείο».

Ο κύριος Τζέσμοντ έβγαλε έναν περίεργο ήχο, σαν κότα που ετοιμαζόταν να κλωσήσει και το μετάνιωσε.

«Όχι, καμία σχέση», είπε και ακούστηκε κάπως σφιγμένος. «Δεν το συζητώ. Είμαι σίγουρος ότι δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε κάτι τέτοιο».

«Δεν μπορείτε να είστε σίγουρος», διαφώνησε ο Ηρακλής Πουαρό. «Όπου κι αν βρίσκεται αυτή τη στιγμή το ρουμπίνι, ίσως υπάρχουν κι άλλοι που θέλουν να το αποκτήσουν και που δε θα διστάσουν μπροστά σε τίποτα, φίλε μου».

«Πραγματικά δεν πιστεύω», είπε ο κύριος Τζέσμοντ και ακούστηκε πιο σφιγμένος από ποτέ, «ότι πρέπει να κάνουμε αυτή τη συζήτηση. Δεν ωφελεί».

«Εγώ», είπε ο Ηρακλής Πουαρό, που ξαφνικά πήρε ένα περίεργο ύφος, «εγώ εξετάζω όλες τις πιθανότητες, όπως οι πολιτικοί».

Ο κύριος Τζέσμοντ τον κοίταξε κάπως αβέβαιος. Αφού συνήλθε, είπε: «Συμφωνούμε, λοιπόν, κύριε Πουαρό, θα πάτε στο Κινγκς Λέισι;»

«Και πώς θα δικαιολογήσω την παρουσία μου εκεί;» ρώτησε ο Ηρακλής Πουαρό.

Ο κύριος Τζέσμοντ χαμογέλασε με αυτοπεποίθηση.

«Αυτό κανονίζεται πολύ εύκολα», είπε. «Σας διαβεβαιώνω πως θα φανεί απόλυτα φυσικό. Θα ανακαλύψετε πως οι Λέισι είναι αξιαγάπητοι. Υπέροχοι άνθρωποι».

«Και δε μου λέτε ψέματα για την κεντρική θέρμανση με πετρέλαιο...»

«Καθόλου». Ο κύριος Τζέσμοντ ακούστηκε προσβεβλημένος. «Σας διαβεβαιώνω πως θα έχετε όλες τις ανέσεις».

«Tout confort modern»*, μουρμούρισε ο Πουαρό αναπολώντας. «Eh bien», είπε. «Δέχομαι».

* Όλες τις σύγχρονες ανέσεις. [Σ.τ.Μ.]

Είναι αδύνατο να εξαπατήσεις τον Ηρακλή Πουαρό.

Ένα σπίτι στην αγγλική εξοχή φαντάζει το ιδανικό μέρος για να περάσει κάποιος ήρεμα Χριστούγεννα – αλλά τα πράγματα δεν είναι ποτέ τόσο απλά όταν πρόκειται για τον Ηρακλή Πουαρό, ο οποίος θα κληθεί να λύσει όχι μία αλλά πέντε περίπλοκες υποθέσεις σε κλίμα... εορταστικό.

Για αρχή βρίσκει μια δυσοίωνα προειδοποίηση στο μαξιλάρι του, ότι θα πρέπει να αποφύγει την πουτίγκα δαμάσκηνο· ύστερα ανακαλύπτει ένα πτώμα στην κασέλα· στη συνέχεια ένας καβγάς οδηγεί σε φόνο. Και σαν να μην έφταναν αυτά, οι διατροφικές συνήθειες ενός νεκρού γίνονται το επίκεντρο μιας παράξενης υπόθεσης, ενώ θα πρέπει να λύσει τον γρίφο του άντρα που ονειρευόταν την αυτοκτονία του.

Και ως χριστουγεννιάτικο δώρο: Η μισ Μαρπλ ερευνά την υπόθεση στο Αρχοντικό των Γκρίνσο.

2 ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23619

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ